

[Miljøministeren]

i Norge, som er nævnt i beslutningsforslagets bemærkninger. Det drejer sig om et stort forsøg i Oslo, hvor man efter oplysning til raske midaldrende mænd fik dem til at ændre kost- og rygevanerne og oplevede, at det over 5 år medførte en reduktion i antallet af hjertedødsfald på 45-50 pct. Det havde for øvrigt større effekt at ændre kostvanerne, end det havde at ændre rygevanerne.

Hr. Steffensen var inde på spørgsmålet, som også andre ordførere strejfede: kan det være rimeligt, at det er det offentlige, der skal bestemme, hvad vi skal spise? Det er det selvfølgelig ikke, og det skal det heller ikke være. Det er ikke staten, der skal bestemme, hvad den enkelte skal spise, men vi må nok erkende, at befolkningens kostvaner er inde i en meget uheldig udvikling, som jeg omtalte i mit første indlæg. Ernæringspolitikkenes formål er altså ikke at fastlægge et statsligt kostmønster, derimod at få styr på en uheldig udvikling.

Både det offentlige og erhvervslivet påvirker jo i dag befolkningens kost og dermed dens ernæringstilstand. Det offentlige griber f.eks. ind i forbruget af levnedsmidler med afgifter og subsidier, og gennem ernæringsoplysning forsøger det offentlige at påvirke befolkningens kost. Erhvervslivet forsøger at styre levnedsmiddelforbruget i bestemte retninger via reklamer, ugens tilbud osv. Det er sjældent, at vi tænker på ernæring i forbindelse med lovgivningsarbejdet. Det er bl.a. derfor, vi bør formulere en ernæringspolitik, så vi har noget at styre efter. Der er ikke det store behov for reguleringer på ernæringsområdet. Ernæringspolitik kan gennemføres inden for den eksisterende lovgivning ad frivillighedens vej, og jeg ser frem til, at vi når et vældig godt resultat under det kommende udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Tove Lindbo Larsen, at når jeg nævnte Danmarks Radio og socialdemokratiets ønsker om at bestemme, hvad folk skal se i Danmarks Radio, skyldes det, at jeg har den udmærkede fornøjelse hver 14. dag at møde fru Tove Lindbo Larsens partifælle fru Birte Weiss i radiatorådet. Derfra ved jeg, at man ganske klart ønsker at styre, hvad folk skal se i Danmarks Radio.

Det eneste, der i alt fald ikke gør indtryk på radiatorådsformanden, er, hvad seerne ønsker. Det er den samme holdning her: man vil bestemme, hvad folk skal spise.

Jeg synes, det er meget flot af fru Tove Lindbo Larsen at sige, at man vil sætte folk i stand til selv at vælge. Der står ganske klart i bemærkningerne til forslaget, at en ernæringspolitik muligvis allerbedst støttes ved at føre en økonomisk ernæringspolitik. Det er således dårligt for kostsammensætningen at sætte prisen på smør ned, mens det er godt at yde tilskud til kartofler. Jeg synes, det er en fantastisk måde at give folk et frit valg på, at man først styrer det økonomisk og derefter siger: for resten kan I godt få lov til at vælge selv. Jeg har meget vanskeligt ved at se, at der er sammenhæng mellem de fine ord, fru Tove Lindbo Larsen kom med, og realiteterne.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg ved ikke, om hr. Duetoft ikke hører efter. Hverken fru Tove Lindbo Larsen eller nogen af os andre har sagt, at vi vil bestemme, hvad folk skal spise. Jeg er faktisk flintrende ligeglad med, hvad hr. Duetoft spiser. Hvis han vælger at æde sig en fedtpukkel til og dø af åreforkalkning, så er det hans eget personlige valg. Men lovgivningen er nu engang indrettet sådan, og det er vores økonomiske system også, at folk ikke har den frie valgmulighed, som hr. Duetoft står heroppe og blamerer sig med.

Problemet er, at man direkte og indirekte tvinger folk til at spise noget, der er usundt, og der er altså nogle herinde, der mener, at det faktisk ikke er særlig anstændigt at gøre det. Man ønsker simpelt hen at fjerne de usunde ting fra kosten og i øvrigt give den oplysning og de påvirkninger, som er nødvendige for at ændre kostvanerne, sådan at folk får mulighed for at vælge sig et sundt og godt og langt liv.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg havde lejlighed til, da vi diskuterede dette forslag første gang, at drøfte det med CDs tidligere ordfører. Jeg må sige endnu en gang: dette er et spørgsmål om at skaffe befolkningen et grundlag at træffe sine beslutninger på. Vi vil meget gerne hjælpe folk til at få dette grundlag, og det er det, jeg mener